

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Gerecs Tamás ügyvéd (**felperesi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek, a dr. Bakos Ödön ügyvéd (**alperesi képviselő címe**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2020. január 30. napján meghozott 10.P.20.271/2019/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 400.000 (Négszázezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára - az állami adó- és vámhatóság külön felhívására - 700.000 (Hétszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a **1. sz. ingatlan** helyrajzi számú ingatlant (a továbbiakban: perbeli ingatlan) 1992-ben, a szomszédos **2. sz. ingatlan** helyrajzi számút 1993-ban vásárolta meg. A társaság részére ... Város Polgármesteri Hivatala 1993. április 1-jén a ... számú határozattal építési engedélyt adott a perbeli ingatlanon irodaház és szolgálati lakás felépítésére.
- [2] Az alperesi céget a Budapest Környéki Törvényszék (helyesen: a Fővárosi Törvényszék) ... számon tartja nyilván. 1995. április 20. és 2016. december 2. között felszámolás alatt állt, azonban egyezséget kötött, a fizetőképességét helyreállította, a felszámolása elmaradt és a cég tovább működik.
- [3] A Budapest Környéki Törvényszék előtt korábban a felperes házastársa, **1. sz. személy** mint I. rendű, és leánya, **2. sz. személy** mint II. rendű felperes indított pert az alperessel szemben a perbeli és a **2. sz. ingatlan** helyrajzi számú ingatlan 9/10 illetőségének tulajdonjoga ráépítés címén történt megszerzésének megállapítása érdekében (a továbbiakban: előzményi per). A törvényszék 2013. május 23-án kelt 10.P.23.309/2018/47. számú, a keresetet elutasító ítéletét a Fővárosi Ítéletábra a 2013. december 13-án meghozott 7.Pf.21.109/2013/4. sorszámú ítéletével helybenhagyta. A felülvizsgálati eljárás során a Kúria a Pfv.I.20.675/2014/4. számú, 2015. január 28-án kelt ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az előzményi perben a bíróságok jogerősen megállapították, hogy a perbeli ingatlanon 1993 és 1999 között építkezés folyt, és az ingatlan bővítésére, az irodaházból lakóház kialakítására került sor.
- [4] A ... Polgármesteri Hivatal Építési Osztálya **1. sz. személy** építettő kérelmére a 2018. április 16-án kiadott ... számú hatósági bizonyítványban igazolta a perbeli ingatlanon meglévő épületnek a ... számú határozattal kiadott építési engedély és a hozzá tartozó műszaki dokumentáció szerinti, iroda- és lakóépületté történt átalakítását és kibővítését. A felperes azonos tartalmú kérelmét az építési hatóság a 2018. május 10-én meghozott ... számú végzésével visszautasította, miután az építési munkákat a korábbi hatósági bizonyítvánnyal már igazolta.

- [5] A felperes keresetében elsődlegesen a perbeli ingatlan 15/100 hányada tulajdonjoga ráépítés címén történt megszerzésének megállapítását és tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, másodlagosan az alperesnek jogalap nélküli gazdagodás címén 35.000.000 forint megfizetésére kötelezését kérte.
- [6] Keresetét arra alapította, hogy a perbeli ingatlanon 1993 és 1999 között jelentős mértékű építkezés és bővítés történt. Az 1997 és 1998 közötti építkezés költsége 13.000.000 forint volt, ami az ingatlan értékét jelentősen, mai értéken 17-18.000.000 forinttal növelte. Ennek költségeit a felperes finanszírozta az általa üzemeltetett vállalkozás bevételeiből, illetve az édesapjától kapott 80.000 német márkából. A ráépítés időpontját 1999. szeptember 1. napjában jelölte meg és állította, hogy az építkezéshez nem volt szükség építési engedélyre.
- [7] Előadta, hogy a ráépítés költségeiről számlákkal, nyugtákkal már nem rendelkezik. Könyvelője, **3. sz. személy** tanúkénti kihallgatását indítványozta, miután az 1999. decemberi betörés során könyvelési iratai is eltűntek.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [9] Arra hivatkozott, hogy az előzményi perben az építkezés költségeihez a felperes férje 40.000.000, a felperes lánya 34-35.000.000 forint hozzájárulást állított. Az eljáró bíróságok azonban megállapították, hogy a felperes hozzátartozói saját forrásból az ingatlanon beruházást nem végeztek, mert azt az alperesi társaság finanszírozta, amelyhez a szükséges anyagi fedezettel is rendelkezett. Állításait az előzményi per irataival, a társaság ott csatolt mérlegadataival, a részére kiadott építési engedéllyel, valamint a **bank neve**-vel 1995. december 27-én 400.000 német márka kölcsön felvételéről kötött kölcsönszerződéssel kívánta igazolni.
- [10] Hangsúlyozta, hogy a perbeli ingatlan jelenlegi arculata 1994 óta változatlan. Ennek igazolására ingatlanforgalmi szakvélemények mellékletét képező fényképfelvételeket csatolt.
- [11] Valószínűtlennek ítélte, hogy a felperes a férje és a leánya által állított építkezésről ne tudott vagy tudhatott volna. Életszerűtlennek találta, hogy az akkor még házassági életközösségben élő felperes és férje egymástól függetlenül ruháztak volna be ugyanazon ingatlanba, és ha a felperes valóban beruházott, úgy igényét az előzményi perben ne érvényesítette volna.
- [12] Vitatta, hogy a felperes által állított építési munkák bizonyítottságuk esetén ráépítést keletkeztető beruházásnak minősüljenek.
- [13] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során meghozott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.687.500 forint első- és másodfokú együttes perköltséget, valamint az állam javára, az illetékhivatal külön felhívására 3.300.000 forint első- és másodfokú eljárási illetéket.
- [14] Döntésének indokolása szerint a kereset elbírálásánál az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 137.§ (3) bekezdését és a Legfelsőbb Bíróság PK 7. számú állásfoglalásában adott jogi iránymutatást tekintette irányadónak. Érvelése szerint a ráépítéssel történt tulajdonszerzés megállapításának alapfeltétele, hogy az épület szerkezetét érintő építkezés történjen, és az épület rendelkezzen jogi alappal, azaz legyen arra kiadott jogerős használatbavételi vagy fennmaradási engedély. Ennek hiányában az építkezés befejezésétől kezdődően 10 évnek el kell telnie ahhoz, hogy a fennmaradási engedély külön határozat nélkül is megadottnak tekinthető legyen.
- [15] A felperes az építkezés befejezését igazoló építéshatósági engedéllyel nem tudta igazolni, hogy volt olyan, általa finanszírozott, az épület szerkezetét érintő építési tevékenység, amely a javára ráépítést eredményezett.

- [16] Kiemelte, hogy a perben a felperes kötelezettsége volt kereseti tényállításainak megtétele, és az ezeket igazoló bizonyítékok előterjesztése. Azonban a bíróság többszöri felhívása ellenére sem tudta az általa elvégzett építési munkákat teljeskörűen (ki, mikor, mit végzett, milyen módon történt azok finanszírozása, ezeknek mik a bizonyítékai) előadni. Emiatt a felperes személyes meghallgatásától sem volt többlettényállási elem várható, így azt mellőzte. Nem tartotta indokoltnak **3. sz. személy** tanúkénti meghallgatását sem, miután az eltűnt könyvelési iratok hiányában, több mint 20 év távlatából a tanútól nem volt várható pontos és részletes nyilatkozattétel. Az alperesi tagadás ellenében a felperes által becsatolt fényképfelvételeket sem tekintette olyan bizonyítékoknak, amelyek az építkezés tényét kétséget kizáróan igazolnák. Álláspontja szerint a felperes által indítványozott építész szakértő is csak a megállapított tényekre nézve adhat szakvéleményt, bizonytalan vagy nem létező tényállításokra nem.
- [17] Megítélése szerint a felperesi tényállítások hiányában az sem volt pontosan megállapítható, hogy a felperes által állított építkezés engedélyköteles volt-e, miközben az előzményi perben rendelkezésre állt az alperesnek kiadott építési engedély. Ráépítés címén tulajdonjogot pedig csak szerkezetet érintő építési munka eredményezhet, ami építési, illetve használatbavételi vagy fennmaradási engedélyt feltételez.
- [18] Összességében arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által a megismételt eljárásban megjelölt munkálatok még tényleges kivitelezésük esetén sem minősülnek szerkezetet érintő építési munkáknak. Másrészt a felperes bizonyítási kötelezettségének sem tudott arra nézve eleget tenni, hogy milyen építési munkák és mikor kerültek általa elvégzésre. Ezért a keresetet alaptalannak találta, és a kereset összecszerűsége körében a további bizonyítási eljárás lefolytatását, a szakértő bevonását mellőzte.
- [19] Egyetértett az alperes azon érvelésével, miszerint életszerűtlen, hogy ha a felperes a perbeli ingatlanba valóban beruházott, úgy az előzményi perben az igényét hozzátartozóival együtt ne érvényesítette volna. Az előzményi per felperesei azonban csak az általuk folytatott építkezésről számoltak be, a felperest annak kapcsán szóba sem hozták.
- [20] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést - tartalma szerint - elsődlegesen annak megváltoztatása és elsődleges keresetének teljesítése, másodlagosan annak az 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 252.§ (3) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására utasítása, harmadlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és az alperes javára megállapított perköltség mérséklése érdekében.
- [21] Jogorvoslati kérelmét azzal indokolta, hogy a törvényszék ítéletében a másodlagos keresetről nem döntött. Az indokolás {8} pontjában ugyan megjelölte az előterjesztett másodlagos keresetet, de csak az elsődleges kereseti kérelem elutasításának adta indokait. Álláspontja szerint emiatt az elsőfokú döntés érdemi másodfokú felülbírálatra alkalmatlan.
- [22] Vítatta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az építési engedély nélkül létesíthető, a keresetlevélhez csatolt fényképfelvételekkel igazoltan megépített két télikert létesítése nem ráépítést keletkeztető beruházás.
- [23] Érelmezte, hogy a korábbi hatályon kívül helyező végzés iránymutatásai ellenére a törvényszék a felperes személyes meghallgatását, és az általa indítványozott tanúk kihallgatását is mellőzte. Az ingatlanbővítés finanszírozásának igazolására **3. sz. személy**, az építési munkákra **4. sz. személy** tanúkénti meghallgatását, a ráépítés megtörténtének és az anyagi ráfordítás összegének alperesi vitatása esetére szakértő kirendelését kérte. Megkeresni indítványozta a ... Polgármesteri Hivatalt az építkezéssel kapcsolatos hatósági igazolás kiállítására, ... Város Levéltárát az épületre vonatkozó iratok, a kiadott építési, használatbavételi, illetve fennmaradási engedélyek beszerzése érdekében. Az általa felajánlott bizonyítás pedig éppen azt igazolta volna, hogy milyen építési munkák és mikor kerültek a részéről elvégzésre, azokhoz milyen mértékben járult hozzá. Különös tekintettel arra is,

- hogy az önkormányzat tájékoztatása szerint az elvégzett építési munkákra külön építési engedélyt nem kellett kérni, így fennmaradási, illetve használatbavételi engedély kiadása sem volt szükséges.
- [24] Hangsúlyozta, hogy az alperesnek kiadott építési engedély megléte nem igazolja az építkezés alperes általi elvégzését. A becsatolt kölcsönszerződés is csak azt igazolja, hogy az alperes a **bank nevetől** kölcsönt kapott, de nem tanúsítja annak felhasználását. A felperes által meghallgatni kért tanúk azonban pontosan tudnak nyilatkozni arról, hogy a felperes mire fordította az általa hivatkozott összeget.
- [25] Harmadlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a teljes eddigi eljárás során az alperesi jogi képviselő 5 rövidebb időtartamú tárgyaláson vett részt, és a felperesi beadványokra 3 alkalommal, rövid terjedelemben tett észrevételt. Emiatt az alperes javára az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege jelentősen eltúlzott, nem áll arányban az alperesi jogi képviselő által ténylegesen elvégzett tevékenységgel.
- [26] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [27] Álláspontja szerint a felperesnek az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem sikerült igazolnia a kereseti igényeit megalapozó építési, bővítési munkákat, és azt sem, hogy az építkezéshez szükséges anyagi forrásokkal rendelkezett volna. Ezzel szemben az alperes kapott építési engedélyt, és az engedély szerinti átalakításokat elvégezte; azokhoz igazoltan rendelkezett a megfelelő anyagi fedezettel is. Fényképfelvétellel is bizonyította, hogy az ingatlan arculata 1994 és 1997 között, és azóta sem változott.
- [28] Hangsúlyozta, hogy az előzményi per időtartama alatt a felperes házassági életközösségben élt **1. sz. személlyel**, és állítása szerint a perbeli ingatlanban lakott. Az előzményi perről így értesült, és mégsem lépett fel a perben a férje és a leánya oldalán tulajdonjogi igénnyel. Ez is azt támasztja alá, hogy a felperes, a férje és a leánya sem végzett az ingatlanon beruházást.
- [29] A fellebbezés nem alapos.
- [30] Az ítélet tábla a jogorvoslati kérelmet a 2020. évi LVIII. törvény (Átv.) 143.§ (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A fellebbezés tükrében mindenképp azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan, az ügy érdemére kiható, lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú eljárás megismétlését indokolja (2016. évi CXXX. törvény 630.§ (6) bekezdés szerint alkalmazandó régi Pp. 252.§ (2) bekezdés).
- [31] A felperes az elsőfokú ítélet érdemi másodfokú felülbírálatra való alkalmatlanságát arra alapította, hogy a törvényszék a másodlagos kereseti kérelmről nem döntött. E fellebbezési hivatkozásaival azonban az ítélet tábla nem értett egyet. Ugyan a törvényszék ítélete indokolásában kifejezetten nem hangsúlyozta a másodlagos kereset alaptalanságával kapcsolatos következtetéseit, de a rendelkező rész értelmében a teljes keresetet elutasította, az indokolás {8} pontjában a kereset tartalmaként a másodlagos kérelmet is rögzítette, és a {18} pont szerint az egész keresetet alaptalannak találta. A felperes az eltérő jogcímen támasztott elsődleges és másodlagos igényét ugyanazon ténybeli alapra, ugyanazon építési munkákra alapozta, az elsőfokú bíróság pedig az indokolás {12} pontja szerint a mindkét kereseti kérelem alapjául szolgáló építési munkák meglétét, elvégzését, felperesi finanszírozását bizonyítatlannak látta. Az indokolás {17} pontjában kifejtette, hogy az elsődleges kereset alaptalansága mellett a bizonyítatlanságra figyelemmel a kereset összecszerűsége körében a további szakértői bizonyítás lefolytatását indokolatlannak találta. Mindezt a törvényszék terhére legfeljebb az indokolási kötelezettség (rég Pp. 221.§ (1) bekezdés) teljesítésének hiányossága róható. Az indokolási kötelezettség megsértése azonban önmagában egyébként sem tekinthető olyan, az érdemi döntésre kiható lényeges eljárási szabálysértésnek, amely az elsőfokú tárgyalás

megismétlését indokolja (1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 1. pont).

- [32] Nem találta ezért alaposnak az ítélőtábla a felperesnek a kereseti kérelem kimerítésére vonatkozó kötelezettség (régi Pp. 213.§ (1) bekezdés) elsőfokú bíróság általi megsértésére alapított fellebbezési hivatkozását; és maga sem észlelt olyan lényeges eljárási hibát, amely az elsőfokú eljárás megismétlését, kiegészítését indokolná (régi Pp. 252.§ (2) bekezdés).
- [33] A felperes másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára, mellőzött bizonyítási indítványai miatt a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű megismétlésének, illetve kiegészítésének indokoltságára (régi Pp. 252.§ (3) bekezdés) utalt.
- [34] Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásának {14} pontjában helyesen hivatkozott arra, hogy a keresetben érvényesített jog alapjául szolgáló tényállításokat a felperes köteles előadni (régi Pp. 121.§ (1) bekezdés c) pont). A kellően részletes kereseti tényállításokra nézve lehet csak beszerezni az alperes pontos és részletes ellenkérelmét (régi Pp. 139.§). Ennek ismeretében állapíthatóak meg a bizonyításra szoruló tények, melyekről a bíróságnak a régi Pp. 3.§ (3) bekezdés szerint a feleket egyediesítetten, a jogvitára konkretizáltan tájékoztatnia kell (1/2009. (VI.24.) PK vélemény 4. pont), és amelyekre nézve a bizonyítási eljárást le kell folytatnia (régi Pp. 163.§ (1) bekezdés).
- [35] A felperes keresetlevele nem felelt meg az eljárásjogi követelményeknek. Ennek jogkövetkezményeit azonban a törvényszék nem vonta le (régi Pp. 124.§ (2) bekezdés a) pont és 130.§ (1) bekezdés i) pont), hanem az ügyben tárgyalást tűzött. A megismételt eljárás során az ítélőtábla iránymutatásait teljesítve az 1-I. számú végzésével a felperest - a régi Pp. 141.§ (2) és (6) bekezdésére figyelmeztetve - a részletes kereseti tényállítások 30 napon belüli előterjesztésére hívta fel. A felperes e felhívást nem teljesítette, 2. számú beadványában csupán a hiányos tartalmú keresetlevél előadásait ismételte meg. Az elsőfokú bíróság újabb (4. számú jegyzőkönyv 3. oldal) felhívására benyújtott 5. számú beadványában a cukrászdai termelőüzem, a télikert I. és a télikert II. megjelölésű épületrészek vonatkozásában végzett építési munkákra ismét csak általános jellegű nyilatkozatokat tett, melyek a jogvita alapjául szolgáló konkrét, pontos és részletes kereseti tényállításokkal szembeni követelményeknek még részben sem feleltek meg. Nem jelölte meg ugyanis, hogy milyen alapterületű, mely helyiségek milyen építészeti megoldással történt összenyitására került sor; az épületrészeken hol, hány darab és milyen típusú nyílászárónak mely típusú nyílászárókra való cseréje történt; milyen nagyságrendben, milyen anyagok felhasználásával, milyen típusú víz-, csatorna-, villany- és fűtőszelvényi munkákat végeztek; mekkora felületen, milyen anyaggal, milyen szigetelési munkák készültek; mely épületrészek mely épületelemein, milyen anyagból és milyen típusú tetőszerkezet épült; a burkolási munkákra mely épületrészek, hány négyzetméter területen, milyen anyaggal és technológiával került sor; a festési munkákat mely épületrészek és helyiségekben, hány négyzetméter területen, milyen festékekkel végezték. Arra nézve pedig egyáltalán nem tett előadást, hogy az építési anyagok beszerzése miként történt, az építési munkák elvégzésére kivel, mikor, milyen tartalmú vállalkozási szerződéseket kötött, azok alapján milyen ütemezésben, milyen nagyságrendben, milyen összegű fizetési kötelezettsége keletkezett, és annak milyen módon tett eleget. Mindezek hiányában a kereseti tényállításai oly mértékben hiányosak, ami az érdemi tárgyalás megkezdésének és lefolytatásának akadálya, mert azokra nézve az alperestől konkrét, érdemi ellenkérelem nem szerezhető be (régi Pp. 139.§).
- [36] Az elsőfokú bíróságnak a perelhúzó magatartások megakadályozására vonatkozó kötelezettségére (régi Pp. 8.§ (2) bekezdés) is figyelemmel már a 2019. november 19-i tárgyaláson döntenie kellett volna a keresetről. A 2020. január 30-i tárgyalási napon ezért a korábbi kétszeri sikertelen felhívásra tekintettel a felperest már nem kellett ismételt nyilatkozattételre felhívnia, a kereset

elbíráhatóságához szükséges minimális tényállítások beszerzése érdekében a tárgyalást ismételten elhalasztania, hanem köteles is volt a keresetről a felperes előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határozni (rég. Pp. 141.§ (6) bekezdés).

- [37] Amint arra a korábbi hatályon kívül helyező végzés indokolásában az ítélet tábla is utalt, kellően részletes kereseti tényállítások hiányában az érdemi tárgyalás és bizonyítás meg sem kezdhető. Alaptalanul sérelmezte ezért a felperes a fellebbezésében a személyes meghallgatásának elmaradását.
- [38] A felperes a megismételt eljárás során **3. sz. személy** tanúkénti megidézése és ... Város Levéltárának megkeresése iránti bizonyítási indítványát tartotta fenn (8. számú jegyzőkönyv 2. oldal). A könyvelő tanúkénti kihallgatása iránti indítványa azonban hiányos volt, mert az elsőfokú bíróság felhívása (4. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó, 3. oldal 1-2. bekezdés) ellenére sem jelölte meg, hogy a tanú kihallgatását mely tények igazolására kéri. Egyébként is elmulasztotta az egyes építési munkálatok finanszírozásának részleteire vonatkozó kereseti tényállításai előterjesztését, melyek hiányában ebben a körben bizonyításra egyébként sem kerülhetett volna sor. A tanúvallomással ugyanis nem pótolhatóak az elmulasztott felperesi nyilatkozatok.
- [39] Már a korábbi hatályon kívül helyező végzésben is felhívta az ítélet tábla a felek figyelmét arra, hogy a bizonyító fél kérelme alapján okiratok bíróság általi beszerzésére csak akkor kerülhet sor, ha azok kiadását a fél közvetlenül nem kérheti (rég. Pp. 141.§ (5) bekezdés és 192.§ (1) bekezdés). A felperes azonban nem adta indokát annak, hogy a levéltári iratok beszerzését miért a bíróságtól kéri. A bizonyítás elmaradását mindezért ebben a körben is alaptalanul sérelmezte.
- [40] A felperes eljárási mulasztásait a másodfokú bíróság sem hagyhatta figyelmen kívül, és a rég. Pp. 141.§ (6) bekezdés ellenére az elsőfokú eljárás megismétlését, a bizonyítás lefolytatását nem rendelhette el. A felperesnek az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára alapított másodlagos fellebbezési kérelme ezért nem minősülhetett alaposnak, és az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét -a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (rég. Pp. 253.§ (3) bekezdés) - érdemben bírálta felül.
- [41] A jogvita érdemét tekintve a felperes a két télikert megépítését eredményező építési munkák ráépítést keletkeztető jellegével kapcsolatos elsőfokú bírósági álláspontot vitatta. A hiányos keresetere figyelemmel nem foganatosítható bizonyítás elmaradása miatt azonban a törvényszék ezen jogi következtetéseit alappal nem kifogásolhatta.
- [42] Az ítélet tábla nem találta érinthetőnek az elsőfokú bíróság által az alperes javára megállapított perköltség összegét sem. A törvényszék ugyanis a korábbi hatályon kívül helyező végzésben megállapított 437.500 forint perköltségen túl - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§ (2) bekezdés a) és b) pont alapján - csak további 1.250.000 forint ügyvédi munkadíjat határozott meg az alperes javára, miközben a megismételt eljárásra tekintettel az R. 3.§ (4) bekezdés szerint még ezen ügyvédi díjazás további 50%-a is megállapítható lett volna a felperes terhére. A peres eljárás közel 3 éves időtartamával, a pertárgyérték nagyságával, a tárgyalásokon való megjelenés és részvétel, illetve a perbeli és az előzményi iratok tanulmányozása, a kellő felkészülés és a benyújtott beadványok megszerkesztése által igényelt időráfordítással pedig az elsőfokú bíróság által a jogszabály szerint megállapíthatónál egyébként is alacsonyabb összegben meghatározott ügyvédi munkadíj arányban áll.
- [43] Minderre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rég. Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján

- az indokolás fentiek szerinti módosításával és kiegészítésével - helybenhagyta.

- [44] A sikertelenül fellebbező felperes saját másodfokú perköltségét maga viseli. Köteles továbbá megfizetni az alperesnek az R. 2.§ (2) bekezdés alapján az ügyvédi díjmegállapodásban kikötöthöz képest a benyújtott fellebbezési ellenkérelem terjedelmére és az elkészítéséhez szükséges időráfordításra figyelemmel mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét (rég. Pp. 239.§ és 78.§ (1) bekezdés).
- [45] Másodfokú pervesztességére figyelemmel a felperes viseli a részére engedélyezett költségkedvezmény folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51.§ (1) bekezdés szerinti 700.000 forint fellebbezési illetékkülönbözetet is (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) és (7) bekezdés, régi Pp. 78.§ (1) bekezdés).

Budapest, 2020. június 18.

. Lukács Zsuzsanna s. k.

a tanács elnöke

. Kollár Zoltán s. k. előadó bír. Örkényi

László s. k. bír. László